

Prihvaćeno

17-11-2005

Uputa

KT-93/94 K-46/05-221.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Nidno 21. 11. 2005
[Signature]

Županijski sud u Osijeku u vijeću za ratni zločin sastavljenom od sudaca toga suda, suca Krahulec Damira kao predsjednika vijeća, te sudaca Tomaković Zvonimira i Krajnović Katicice kao članova vijeća, uz sudjelovanje Križanović Suzane kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv I opt. Horvat Ise i dr. zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZ RH, povodom optužnice Županijskog državnog odvjetništva iz Osijeka br. KT-93/94 od 23. studenog 1995. godine, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave, u nazočnosti zamjenika Županijskog državnog odvjetništva iz Osijeka Krpan Željka, u odsutnosti opt. Bošnjak Save, a u nazočnosti izabranog branitelja optuženog Šatlan Miroslava odvjetnika iz Osijeka, dana 26. listopada 2005. godine

presudio je

Temeljem čl. 353. točka 3) ZKP

Prema opt. SAVI BOŠNJAK [REDACTED]

[REDACTED] nalazi se u bijegu.

OPTUŽBA SE ODBIJA

da bi:

u razdoblju između kolovoza 1991.g. i kolovoza 1994.g. u baranjskom selu Branjini s većinskim hrvatskim stanovništvom zajedno sa Horvat Isom, Poznanović Branislavom, Horvat Dušanom, Vujčić Đorđem, Ubavić Jakšom, Huba Aleksandrom, Mihajlović Jovanom,

Maličić Dušanom, Nikolić Slobodanom, Bošković Vidojom i Bošković Svetozarom, kao sudionici oružane pobudne lokalnog srpskog stanovništva protiv ustavno-pravnog poretka RH, nakon što su u toj pobuni, te istovremenom oružanom napadu Srbije na Republiku Hrvatsku tijekom druge polovine kolovoza 1991.g. Baranju okupirali tzv. JNA i njoj pridružene lokalne te iz Srbije ubačene srpske paravojske postrojbe, udružili se međusobno, te zajednički preuzeli vlast u Branjini, formirajući kao tijelo mjesne vlasti tzv. Štab TO Branjina obnašajući u njemu dužnosti članova, stavivši pod svoju kontrolu cjelokupni život u selu, pa su prema zajedničkom dogovoru i međusobnoj podjeli zadataka, a u namjeri da na tom području onemoguće opstanak Hrvatima, protjeraju ih i tako Branjinu učine etnički čistim srpskim selom, u okviru Štaba donosili odluke te poduzimali aktivnosti radi njihova ostvarenja, kojima je cjelokupno hrvatsko stanovništvo Branjine izvrgnuto svakodnevnim sustavnim fizičkom i psihičkom zlostavljanju koje se ogledalo u:

- ograničavanju slobode provođenjem policijskog sata i zabranom svakog kretanja noću, zatim uvođenjem propusnica za kretanje izvan sela danju uz obavezu povratka u selo do 15,00 sati, te zabranom sastajanja i međusobnih posjeta Hrvata,

- prisilnom novačenju Hrvata u tzv. TO uz prijetnje da će nastradati ili biti prognani oni koji to odbiju,

- noćnom pucanju, ispaljivanju tromblonskih mina i bacanju eksplozivnih naprava po kućama i gospodarskim objektima Hrvata u svrhu njihova zastrašivanja i progona, čime je istovremeno uništavana imovina, pa su tako između ostalog oštećene kuće Švogor Dragutina, Jose Burazera, Milke Novoselac, Marije Lovrek, Biserke Županić, Milana Novoselca, Milak Antuna, Lukić Antuna, Petković Frane, Matoš Ignaca, Marton Slavka, Đurkas Josipa, Kuhar Mirka, Horvatić Marije, Bugarin Josipa, Milak Slavka, Leskovar Branka, Lovrek Slavka, Pilinger Martina, Ceglec Antuna, Piskač Stjepana, Ceglec Mirka, Marton Marka, Rohtek Mirka, Copak Milana i Lukić Antuna,

- tjeranju Hrvata na obavljanje najtežih fizičkih poslova u poljoprivredi, na uređenju sela, kopanju rovova i bunkera za vojne potrebe i sl., bez ikakve naknade, a uz prijetnje za osobnu sigurnost i pod naoružanom stražom, tako da su između ostalih na takve prinudne radove tjerani Ceglec Mirko, Jambrović Josip, Marton Nenad, Podgorelec Ivica, Rohtek Mirko, Ceglec Antun, Novoselac Milan, Vlado Bugarin, Mirko Horvatić, Maca Copak, Eva Bugarin i Frane Petković,

- bezrazložnom i nezakonitom lišavanju slobode i odvođenju u Štab gdje su tako uhićeni Hrvati od članova Štaba vrijeđani, ispitivani, premlaćivani, te na razne druge načine fizički i psihički zlostavljani, samo zato što su Hrvati, pa su tako zlostavljani Dragutin Švogor, Antun Lukić, Nedjeljko Copak, Goran Milak, Milan Novoselac, Mirko Horvatić, Vlado Bugarin, Frane Petković, Šime Petković, Ivica Švogor, Slavek Lovrek, Boris Pilinger, Josip Kapoši, Joso Burazer, Antun Milak, Igor Milak i Dragan Samardžić,

- uzimanju talaca tako da su u više navrata svi punoljetni muški pripadnici hrvatske narodnosti prilikom izvođenja vojnih operacija srpskih paravojskih postrojbi protiv Hrvatske vojske zatvarani u nedovršene prostorije pošte pod prijetnjom da će za svakog poginulog Srbina biti ubijena desetorica Hrvata, a za svakog Roma petorica, pa su tako između ostalih bili zatvarani Dragutin Švogor, Joso Burazer, Filip Bugarin, Milan Novoselac, Nedjeljko Copak, Vlado Bugarin, Frane Petković, Slavek Lovrek, Antun Milak, Mirko Rohtek, Milan

Copak, Stjepan Punčec, Ivica Švogor, Zdravko Kokanović, Nenad Marton, Mirko Ceglec, Ivan Podgorelec i Josip Jambrović,

- otvorenim prijetnjama Hrvatima da se sele, inače da će biti ubijeni,
- prikrivenim prijetnjama Hrvatima tako da su noću po kućama i ogradama njihovih okućnica pisane poruke prijetećeg sadržaja ili su Hrvati telefonski pozivani da se sele,

- sastavljanju popisa zaposlenih Hrvata i njihovim proglašavanjem za politički nepodobne, te dostavljanju takvih popisa u baranjska poduzeća s ciljem da se takvi Hrvati otpuste s posla, pa su tako s posla u poduzećima "TOS" i "Poljoprivredno dobro" u Kneževu otpušteni Mirko Horvatić, Slavek Lovrek, Mirko Horvat, Marijan Ceglec i Frane Petković,

- paljenju kuća i gospodarskih objekata Hrvata, pa su tako zapaljene kuće Ivana Batine, Dragutina Banića, Antuna Kramara, Steve Kovačevića, Augusta Mikuleka, Marijane Mikulek i Antuna Krčmara,

- pljačkanju po hrvatskih kućama vrijednije pokretne imovine,

- odricanju Hrvatima kao nesrbima bilo kakvih prava,

- prisiljavanju Hrvata da kod iseljavanja iz Branjine potpisuju izjave kako svu svoju imovinu dobrovoljno ostavljaju Štabu ili drugim na području Baranje uspostavljenim tijelima vlasti,

postupajući tako protivno odredbama čl. 3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949.g. i odredbama čl. 4, 5, 13 i 17. Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949.g. o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II), pri čemu je opt. Bošnjak Savo sudjelujući u ostvarivanju odluka koje su kao pripadnici Štaba zajednički donosili provođenjem naprijed opisanih aktivnosti osobno učinili slijedeće:

opt. Savo Bošnjak: Pored obnašanja dužnosti člana Štaba TO, nakon uspostave nelegalne okupacijske vlasti u Branjini preuzeo i dužnost predsjednika Mjesne zajednice, u rujnu 1992.g. došao zajedno sa Horvat Isom u kuću Ivica Švogora i naredili mu da se zajedno sa suprugom mora idućeg dana iseliti ili da će ga inače ubiti,

pa su zastrašeni opisanim teroriziranjem Branjinu morali napustiti gotovo svi Hrvati, njih ukupno 297, ostavljajući svoje kuće, imanja i svu pokretnu imovinu koja je nakon njihova izгона opljačkana, te prijeći na slobodni dio Republike Hrvatske čime je selo Branjina gotovo potpuno etnički očišćeno od Hrvata,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba i okupacije nečovječno postupao prema civilnom stanovništvu, nanosio mu ozljede tjelesnog integriteta i zdravlja, provodio raseljavanje, primjenjivao mjere zastrašivanja i terora, uzimao taoce, primjenjivao protuzakonita zatvaranja, prinuđivao na prinudni rad, pljačkao te protuzakonito i samovoljno uništavao imovinu stanovništva,

pa da bi time, počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava-ratni zločin protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po čl. 120. st. 1. OKZ RH.

Temeljem čl. 123. st. 1. ZKP troškovi kaznenog postupka u cijelosti padaju na teret proračunskih sredstava ovog suda.

Obrazloženje

Županijsko državno odvjetništvo iz Osijeka podiglo je optužnicu br. KT- 93/94. od 12. travnja 2002.g. protiv opt. Bošnjak Save zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZ RH, činjenično i pravno opisano u izreci presude.

Nakon provedenog dokaznog postupka, te nakon neposrednog saslušanja svjedoka Švogor Ivice na koga se direktno odnosi inkriminacija koja se stavlja na teret optuženiku, temeljem utvrđenog činjeničnog stanja ŽDO iz Osijeka je odustalo od daljnjeg kaznenog progona prema opt. Bošnjak Savi budući da tijekom dokaznog postupka nisu utvrđene one činjenice u ponašanju navedenog optuženika koje čine bitna obilježja kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZ RH za koje je optužen.

Slijedom navedenog a temeljem odustanka ŽDO iz Osijeka od daljnjeg kaznenog progona opt. Save Bošnjaka valjalo je temeljem čl. 353. točka 3) ZKP donijeti prema opt. Savi Bošnjaku presudu kojom se optužba odbija, a kako je to navedeno u izreci ove presude.

Odluka suda o troškovima kaznenog postupka temelji se na odredbi čl. 123. st. 1. ZKP.

U Osijeku, 26. listopada 2005.g.

ZAPISNIČAR

Suzana Križanović, v.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Damir Krahulec, v.r.

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana primitka pismenog otpravka. Žalba se podnosi pismeno u 3 istovjetna primjerka putem ovoga suda, a o njoj odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA:

1. Županijsko državno odvjetništvo Osijek, KT-93/94
2. opt. Bošnjak Savo, OGLASNA PLOČA
3. Branitelj Miroslav Šatlan, odv. iz Osijeka

Za točnosti otpravka - ovlaštenu službenik
MIRJANA DELALIĆ